

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

5 juli 2018

WETSONTWERP

**tot wijziging van diverse bepalingen die
betrekking hebben op de politiediensten en
betreffende de Romeinse instellingen**

AMENDEMENTEN

ingediend in plenaire vergadering

Zie:

Doc 54 **3089/ (2017/2018):**

- 001: Wetsontwerp.
- 002: Amendementen.
- 003: Verslag.
- 004: Tekst aangenomen door de commissie.

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

5 juillet 2018

PROJET DE LOI

**modifiant des dispositions diverses relatives
aux services de police et relatif aux
institutions romaines**

AMENDEMENTS

déposés en séance plénière

Voir:

Doc 54 **3089/ (2017/2018):**

- 001: Projet de loi.
- 002: Amendements.
- 003: Rapport.
- 004: Texte adopté par la commission.

Nr. 5 VAN MEVROUW PAS

Art. 31

Dit artikel weglaten.

VERANTWOORDING

Onder meer in 2012 en 2013 vonden er heel wat verhitte discussies plaats tussen de Vlaamse en de federale regering omtrent de zogenaamde usurperende bevoegdheden. Dat zijn bevoegdheden die tot het bevoegdheidsdomein van de Gemeenschappen of de Gewesten behoren, maar op welk vlak de federale overheid wederrechtelijk nog altijd een aantal uitgaven doet. Deze discussie is uiteindelijk, in het licht van de daaropvolgende zesde staatshervorming, geluwd zonder dat er evenwel aan dit probleem een definitieve oplossing werd gegeven.

In het kader van deze discussie stelde de federale administratie in 2013 een lijst van deze usurperende bevoegdheden op. Daarbij was onder meer sprake van de zuiver usurperende bevoegdheden, dat zijn bevoegdheden die tot het uitsluitende bevoegdheidsdomein van de deelstaten behoren. In deze lijst van zuiver usurperende bevoegdheden werden onder meer de *Academia Belgica* en het Belgisch Historisch Instituut te Rome vernoemd.

Via artikel 31 van dit wetsontwerp wordt de koning gemachtigd het patrimonium van de ene instelling naar de andere instelling over te dragen. Gelet op het feit dat de federale overheid hier echter niet voor bevoegd is, dient een dergelijke operatie via de Gemeenschappen te verlopen en niet via de federale wetgever. Het amendement strekt er dan ook toe dit artikel te doen vervallen.

Barbara PAS (VB)

N° 5 DE MME PAS

Art. 31

Supprimer cet article.

JUSTIFICATION

En 2012 et 2013 notamment, les “compétences usurpées” ont fréquemment donné lieu à de vives discussions entre le gouvernement flamand et le gouvernement fédéral. Il s’agit de compétences relevant de la sphère de compétences des Communautés ou des Régions, mais pour lesquelles le gouvernement fédéral a continué à exposer illégalement un certain nombre de dépenses. Cette discussion s’est finalement tassée, à la suite de la Sixième réforme de l’État, toutefois sans qu’une solution définitive ait été apportée à ce problème.

Dans le cadre de cette discussion, l’administration fédérale a, en 2013, dressé une liste de ces compétences usurpées. Il y était notamment question des compétences usurpées pures, c’est-à-dire des compétences qui relèvent du seul domaine de compétences des entités fédérées. Dans cette liste de compétences usurpées pures figurent notamment l’*Academia Belgica* et l’Institut Historique Belge de Rome.

L’article 31 de ce projet de loi habilite le Roi à transférer le patrimoine d’une institution à l’autre. Dès lors que les autorités fédérales ne sont toutefois pas compétentes dans ce domaine, cette opération doit être réalisée par l’entremise des Communautés et non du législateur fédéral. Le présent amendement tend dès lors à supprimer cet article.

Nr. 6 VAN DE HEER THIÉBAUT c.s.

Art. 4

In het bepaalde onder 2°, de volgende wijzigingen aanbrengen:

1° na de woorden “uitermate ernstig” de woorden “en onmiddellijk” invoegen;

2° deze bepaling aanvullen met de woorden “, en wanneer met de onder 1° bedoelde persoon geen contact kan worden opgenomen”.

VERANTWOORDING

Aangaande de dringende noodzaak van het optreden wordt verwezen naar de verantwoording van amendement nr. 1.

Betreffende de noodzaak om te trachten contact te leggen met de persoon die normalerwijze het genot van de plaats heeft, wordt verwezen naar het advies dat de vereniging van onderzoeksrechters heeft verstrekt aangaande de constitutionele bescherming van de woning.

De mogelijkheid om een woning te betreden volgens de nadere voorwaarden waarvan de herstelling hier wordt beoogd, vormt een uitzondering op de vereiste van een toestemming, die zelf al een uitzondering is op de onschendbaarheid van een privéplaats: hoewel de tekst die de ontworpen bepaling beoogt te wijzigen, de toestemming veronderstelt van de persoon die daadwerkelijk het genot van de plaats heeft, voorziet hij vooral in de mogelijkheid om het zonder te doen ingeval niet op passende wijze met die persoon contact kan worden gelegd.

Die beperking lijkt het werk van de politie, wanneer zij de hier beoogde bijstand verleent aan personen in gevaar, niet op onredelijke wijze te belemmeren.

N° 6 DE M. THIÉBAUT ET CONSORTS

Art. 4

Au 2° en projet, apporter les modifications suivantes:

1° insérer les mots “et imminents” après les mots “extrêmement graves”;

2° compléter ce point par les mots “et que la personne visée au 1° ne peut être contactée utilement.”.

JUSTIFICATION

En ce qui concerne le caractère urgent de la nécessité d'intervenir, il est renvoyé à la justification de l'amendement n° 1.

Quant à la nécessité de chercher à contacter la personne jouissant normalement des lieux, il est renvoyé à l'avis rendu par l'association des juges d'instruction en ce qui concerne la protection constitutionnelle du domicile.

En effet, la possibilité de pénétrer dans le domicile telle qu'encadrée aujourd'hui par les termes qu'il est suggéré de rétablir ici constitue une dérogation à l'exception de l'inviolabilité d'un lieu privé que constitue le consentement: si le texte que disposition en projet entend modifier sous-entend le consentement de la personne qui a la jouissance effective des lieux, elle prévoit surtout la possibilité de s'en passer, si celle-ci ne peut être contactée utilement.

Il n'apparaît pas que cette limitation entrave de façon déraisonnable le travail de la police dans le cadre de l'assistance à personne en danger visé par l'hypothèse présente..

Eric THIÉBAUT (PS)
Nawal BEN HAMOU (PS)
Julie FERNANDEZ FERNANDEZ (PS)

Nr. 7 VAN DE HEER THIÉBAUT c.s.

Art. 4

Het ontworpen eerste lid aanvullen met een tweede lid, luidende:

“De doorzoeking mag geen andere doelstelling hebben dan het opsporen van de oorzaak voor het gevaar dat het optreden zelf rechtvaardigt. Naar aanleiding van die doorzoeking mogen geen bestuurlijke overtredingen worden vastgesteld die geen rechtstreeks verband hebben met het gevaar dat de betreding van de plaats rechtvaardigt. Het Vast Comité van Toezicht op de politiediensten moet de inachtneming van die beslissing a posteriori controleren.”.

VERANTWOORDING

Er moet worden verduidelijkt dat het gebruik van die interventiemogelijkheid geen andere doelstelling mag hebben dan het uitschakelen van het gevaar dat eraan ten grondslag ligt. De doorzoeking mag geen voorwendsel vormen voor andere doelstellingen inzake bestuurlijke politie, bijvoorbeeld in verband met de administratieve status van de bewoners van de bezochte plaatsen.

Er zijn waarborgen nodig opdat van de voorliggende bepaling geen oneigenlijk gebruik zou worden gemaakt door ze aan te wenden om overtredingen op te sporen die onder andere regelingen vallen, zoals die uit het Sociaal Strafwetboek of de onderzoeken van gerechtelijke politie. Dat geldt des te meer aangezien de bepaling opdrachten van bestuurlijke politie betreft, die dus niet door een magistraat worden gecontroleerd.

Rekening houdend met het aspect “dringendheid”, kan het moeilijk lijken om op voorhand de relevantie van de interventie te onderzoeken. Aangezien ter zake in grote mate van de onschendbaarheid van de woning wordt afgeweken, zou het daarentegen goed zijn dat achteraf een onderzoek wordt gevoerd naar de omstandigheden die de interventie rechtvaardigden, zonder dat daarvoor een klacht zou moeten worden ingediend; een dergelijke regeling geldt bijvoorbeeld ook voor de schietincidenten.

N° 7 DE M. THIÉBAUT ET CONSORTS

Art. 4

Compléter l’alinéa 1er en projet par un alinéa 2, rédigé comme suit:

“La fouille ne peut avoir d’autre objet que de rechercher la cause du danger justifiant de l’intervention elle-même. Le résultat de cette fouille ne saurait mener à la constatation d’infractions administratives sans rapport direct avec le danger ayant motivé l’intrusion dans les lieux. Le comité permanent P est chargé de s’assurer a posteriori du respect de cette décision.”.

JUSTIFICATION

Il convient de clarifier que le recours à cette faculté d’intervention ne peut avoir d’autre objet que d’écarter le danger qui la motive. Il ne saurait être question d’admettre que celui-ci puisse servir de prétexte à d’autres objectifs de police administrative, par exemple en ce qui concerne le statut administratif des occupants des lieux visités.

Il importe de s’assurer que la disposition à l’examen ne puisse non plus être détournée de sa finalité en vue de rechercher d’autres infractions qui seraient encadrée par ailleurs – que ce soit dans le code pénal social ou dans le cadre d’enquêtes de police judiciaire. A fortiori si l’on considère que la disposition vise des missions de police administrative, c’est-à-dire échappant au contrôle d’un magistrat.

Compte tenu de l’urgence il peut apparaître difficile de céder à un examen a priori de la pertinence de l’intervention. Il serait par contre bienvenu, au vu de l’importance de l’atteinte à l’inviolabilité du domicile, qu’un examen a posteriori établisse clairement les circonstances justifiant de l’intervention sans qu’une plainte ne soit nécessairement déposée – comme c’est le cas par exemple des incidentes de tir.

Eric THIÉBAUT (PS)
Nawal BEN HAMOU (PS)
Julie FERNANDEZ FERNANDEZ (PS)